

Stanis den 17 April 78.

Egen min älskling!

Tack för ditt brev af den 4 April.
Sedan dess har jag telegraferat till
dig två gånger, du må väl fåt säga
ty du måste du åtminstone vara full-
komligt lugn hvard samt hellsamt
beträffa. Brev har jag äfven skrifvit,
men du har nu en gång för annan
att ej senderrätta mig, hvilket brev du
senast fått, det heter endast "ditt sista".
Hör du egen älskling, du må ej tänka
på att komma hit, då blev jag ritad
leden. För du jag skulle vilja se dig
utfäst för alla möjliga sjukdomar här,
och kvar inte du jag skulle herbergera
dig här. Sjelf var jag i tält, och
der skulle du pyssa, eller pins ihjäl
af hetta. Nej min älskade, blif
du hemma och spöt om barnen, mag

kan jag sköta om mig själv.

I morgon res Wilkes ut. Leendman till Odessa. Nöot, men du har rätt, jag skulle ej vilja resa hem för en bot; kan jag ej komma med den, så må de gräpa ner mig här.

För närvarande mår jag utomordentligt väl, appetit, sömn oförländlig. De behöfver ändå ej vara rädd, oftom ut Champagner här, bestte jag med förtjufning enast gubarna att förminna för kusten, men det vet du ju, att jag alltid haft utble vnat.

Skad du skraper om Majen, är ängsligt nej, må det ej komma sig af slapphet ifrån Norrnors sida. Jag kan ej begripa att man ej skulle kunna få bytt med en barm. Quis du kusa i tid, så slipper de många framtida bekymmer, ty kan är gammal nog att förstå när man gör illa.

Här är förfärligt besamt, och man har ej någon aning om när sländel skall laga sluf. Men var ej ängslig, ju mig kan ingen se att jag har besamt, nej det ginge min ära för när. Nu under Päst besocht res jag väl in till Constan tinopol, ty det har ännu blifvit tillåtet. Jag skulle ännu vilja göra en tur till Bujakdere ut, dess vackrhet, och Ståhlberg kan lofa att göra mig följande. Tony Wendt skulle komma i afton till Odessa, där hon får vänta två dagar på Wilkes, som ska ut i morgon slipper härifrån. Wilkes är illa sjuk, han påminner mig om Wallin, i början af hans sjukdom, och jag tror aldrig han kan komma sig. För resten är vi nog lyckliga att ej hafva mera än 9 tyffus sjuka och 8 Convalescenter. Tyffus härjar här obarmhertigt, det finnes totalt som har 100 sjuka, ut Reg: 300. Procopé försöker föda folk med så väl

som möjligt, ärtor, potatis, fisk soppa
och sik, hvad kan man begära mera,
dessutom rörelse 3 timmar om dagen,
och fröjelse uppriktigt öfver realiteten.
Här har jag nu ättu exerceerat in ett
nytt kompani, ty ifrån reserven kan
jag få 44 man, som varit fullkom-
liga bönder, men nu kunna de visat
sig hvem som helst. Skjuta kan
jag ej lära dem, men kan få vi lof
att skjuta 3 patroner per man, och
det är mycket nog.

Franska Libertets sämpapet har skitit
betetys för folket, som var färdig
och välkommit, det var endast
vårsligt att Officerarne öfver frige
måga härtser, ty dagarna äro
mera långa, och egentligen aftnarna

Nu hafva vi det rätt varmt och godt,
men ännu ej förmår värme, solken
finnas redan, men jag har ännu ej
vägat mig dera.

Jag har i dag skrifvit till Katarina och
tackat henne för det mycket stora besväret
hon haft med mine affärer, och
lofvadt att half inq. för de nödvändiga
inbetalningarne. Lika hört jag du m.
egen afsking slösar bort penningar,
men ju mera du sparar, desto bättre
fa vi det när vi komma hem. -

Anna vet hon jag ej tro ju något
brigt, nej komma vi hem inom May
men det är min tro, men till S:ns
är ännu långt. Nej är det bra be-
dräfligt att ändå till dess, undast för
drömma om sin egen varma lilla
kustan. Du ser af hela mitt brev, att
jag ofta behöfver underåtelsen hemifrån
och då vet jag att du nej skrifver
Lilla Mamma är väl ej lifu att jag ej
besvarat hennes brev, så hon därför slutat
upp att skrifva mig till. Kysss henne ifrån
mig, och bed henne låta väd gå för rådd,
och förstå mig vis skrifver till mig. Mamma
är jag ej nöjt om jag för ett brev, nej

högsta stämman det åtminstone vara försäkring.
Västmanlands län har smält ihop,
Wahlberg är väl ännu konvalescent, si-
et är återstelt båda Pörsjöerna, Andst,
Liljeström och and. Stihlberg har varit
och är fördes nytt under de senaste
tiden, han har alltid något ord för
och glädder sig hands för alla uppkomsta
saker. Antolin och han är de enda
af vårt län, som bo inne i rum, de
frågades hos jag hela natten, och
hoop att tidigt om morgonen. Kl. 10
träffas vi alla vid postkast bordet och
de små äro det ej sparas på ständ
det gott. Rod. Chios och Tenedos vin
och shafas, och som summerna för
partier af, bidragen äfven till glädje.
Men det behöfs endast en auspel-
ning för att se hur hemma, så äro
alla glössligh åloarsamme.
Men nu har jag skrifvit nog med bla-
godsor för denna gång. Adieu min egen
älskade, helso för oss, Bysse barnen,
och behök för egen räddning, på många Bysse